

UPOZNAVANJE

Kad je Ana krenula u prvi razred, roditelji su je vodili u školu. Budući da nije morala prelaziti cestu, uskoro su je pustili da ide sama.

Ide Ana i potihom govori: - baš žalosno što nikoga ne poznajem!

Ali jednog sutra spazi cvijet na prizemnom prozoru. Dok se vraćala kući, učinilo joj se da joj cvijet namiguje žutim okom.

Drugog jutra ispred kuće, na uglu ulice ugleda psića dugih ušiju. Na povratku je pošao za njom. Iz vrta, gdje je zalijevala ruže, pozdravi je bakica:

-Dobro jutro, susjedice! Ideš li u školu?

I tako je Ana svaki dan nekoga i nešto upoznivala.

Cvijetu bi domahnula, psić ju je pratio, s bakicom bi popričala. Zatim su joj se pridružila djeca koja su išla u istom smjeru.

Ana je prestala biti bojažljiva, osamljena djevojčica. Više nije željela držati se za maminu ruku nego je sigurno koračala. Na svom kratkom putu do škole uvijek je otkrivala nešto novo. Zbog toga je mala prvoškolka bila radosna: pred njom se otvara svijet!

Nada Iveljić

1. **Zaokruži** slovo ispred točnog odgovora:

Ana je išla sama u školu

- a) jer je nitko nije želio voditi
- b) jer nije morala prelaziti cestu
- c) jer je išla u osmi razred

2. **Prepiši rečenicu** iz koje saznaješ zašto je Ana bila tužna.

3. **Što** je ugledala prvog jutra?

4. **Tko** je za njom pošao drugog jutra?

5. **Prepiši rečenice** koje je bakica uputila Ani.

6. **Prepiši** iz teksta jednu izjavnu rečenicu:

7. **Zaokruži slovo** ispred ispravnog odgovora:

Ana je prestala biti bojažljiva i usamljena djevojčica jer je :

- a) preselila u drugu školu
- b) dobila brata i seku
- c) pronašla prijatelje